

عنوان مقاله:

عدالت اجتماعی اساسی ترین عامل در تحقق توسعه شهری پایدار

محل انتشار:

نخستین همایش توسعه شهری پایدار (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

حسین صفری - عضو هیات علمی موسسه دانشگاهی دیلمان لاهیجان

خلاصه مقاله:

امروزه آنچه که بر راهبردتدابیر حاکمان و سیاستمداران و برنامه ریزان و طراحان اقصی نقاط دنیا اثر گذار است، طرح ریزی و برنامه ریزی جهت تحقق توسعه پایدار است. برای حصول به این مهم کنگره ها، بیانیه ها و کمیسیون های متعددی تشکیل شده و فرضیاتی نیز در این راستا اعلام گردیده است. در غالب این فرضیات چه عیان و چه به صورت ضمنی عدالت به عنوان عامل اثر گذار در تحقق توسعه پایدار نقش دارد. اما با تعمق بیشتر، این ادعا مطرح می شود که عدالت همانند سایر عوامل مؤثر، جهت توسعه پایدار، نباید مورد عنایت قرار گیرد بلکه اثبات می شود که عدالت، محوری ترین و اصلی ترین و اساسی ترین عامل در تحقق توسعه شهری پایدار است. این امر مایحصل پژوهش توسعه ای خواهد بود و با تعمق بر دانش موجود که حاصل تحقیقات و تجربیات است، استنتاج خواهد شد. در این راستا به استناد از روش تحقیق تاریخی - تفسیری به بیان چگونگی بروز توسعه پایدار و چگونگی تکوین و تکامل آن از زمان حدوث تا امروز پردازش خواهد شد. آنچنان که گفته شده، عدالت به معنای آن است که هر چیز در جای خود و در مجرای طبیعی خود قرار گیرد و این برتر از جود و بخشش است که پدیده را از مجرای طبیعی خود خارج می نماید. توسعه پایدار نیز ایجاد شرایطی است که توسعه همه جانبه اقتصادی، اجتماعی، سیاسی را حاصل نماید، بدون آنکه شرایط زیست محیطی را به تفریط دستخوش تغییرات نماید و در آن هم نیازهای نسل حاضر توجه شود و هم زمینه و فرصت از نسل های آتی گرفته نشود و این تحقق پیدا نمی کند به جز بر محوریت و مبناء قرار دادن اصل عدالت، به عبارت دیگر اساسی تری عامل جهت تحقق توسعه پایدار، بذل توجه به اجرای عدالت است.

کلمات کلیدی:

عدالت اجتماعی، توسعه، توسعه پایدار، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/96983>

